

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/7/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513010346
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3513010346.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti obžalovanému ml. N. H. a spol. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a iné spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., prejednal dňa 22. marca 2017 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp.zn.2T/138/2013 zo dňa 24. júna 2016, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp.zn.2T/138/2013 zo dňa 24. júna 2016, bol obžalovaný ml. N. H. zo skutku v bode 1 uznaný za vinného z prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci spolupáchateľstvom podľa § 20, § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

v bode 1 napadnutého rozsudku

-dňa XX.XX.XXXX v čase okolo 22.30 hod. ml. N. L., ml. G. A., ml. H. A., ml. W. L., ml. N. R., C. F. a ml. N. H. po predchádzajúcej vzájomnej dohode prišli k predajni potravín D. v U. G. nad H. na ulici M. R. H. č.XXX/XX, následne ml. N. L. a C. F. pristúpili k uzamknutým automatickým elektrickým dvojkrídlovým skleneným dverám a spoločne rukami od seba odtlačali ľavé a pravé krídla dverí, čím dvere použitím dostatočnej sily poškodili a otvorili, následne ml. N. L., ml. H. A., ml. W. L. a ml. N. R. spoločne vošli do vnútorných priestorov predajne, odkiaľ z regálov nad pokladňami a z regálov na predajnej ploche vzali rôzny tovar- najmä cigarety, alkohol a sladkosti, počas čoho C. F., ml. G. A. a ml. N. H. stáli pred budovou predajne a dávali pozor na okolie, či nikto nejde, následne všetci menovaní odišli s odcudzeným tovarom preč do neďalekého D. N. H. Q., kde si odcudzené veci medzi sebou rozdelili, následne sa ml. W. L. a ml. N. R. vrátili späť do predajne potravín D. v U. G. nad H. na ulici M. R. H. č.XXX/XX, kde vošli do predajne cez predtým rozťahnuté dvere a z predajnej plochy vzali rôzny tovar- najmä cigarety a alkohol, ktorý si vložili do igelitových tašiek a odišli s ním preč, čím spôsobili poškodenú spoločnosť D., s.r.o., so sídlom U. G. nad H., M. R. H. XXX/XX, IČO: 36 714 666, celkovú škodu na odcudzených veciach najmenej 1.411,33 Eur a na poškodenej veci 2.770,80 Eur.

Za tento trestný čin bol obžalovaný ml. N. H. odsúdený podľa § 245 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák., § 117 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, výkon ktorého mu okresný súd podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmienene odložil a podľa § 119 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu vo výmere 1 rok.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote ho napadol odvolaním prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom (ďalej len „prokurátor“) pre nesprávnosť výroku o vine a treste v neprospech obžalovaného ml. N. H..

V písomných dôvodoch svojho odvolania prokurátor namietol, že ešte pred skončením dokazovania na hlavnom pojednávaní navrhol kvalifikovať žalované skutky aj ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s použitím § 138 písm. e/ Tr. zák., vzhľadom na obsah stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 12.12.2011, sp.zn.Tpj/78/2011, čo však okresný súd neakceptoval. Prokurátor uviedol, že u obžalovaných ml. N. L., ml. G. A., ml. H. A., ml. W. L., ml. N. R. a C. F. nie je zmena právnej kvalifikácie možná s poukazom na ustanovenie § 257 ods. 5 Tr. por. a skutočnosť, že okresný súd ešte na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.4.2016 prijal vyhlásenie o vine týchto obžalovaných, ktoré nie je zásadne napadnuteľné odvolaním ani dovolaním. Ustanovenie § 257 ods. 5 Tr. por. tak tvorí prekážku možnosti zmeny právnej kvalifikácie u týchto šiestich obžalovaných. Zmene právnej kvalifikácie u obžalovaného ml. N. H. aj na zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s použitím § 138 písm. e/ Tr. zák. podľa názoru prokurátora však nebráni žiadna zákonná prekážka, nakoľko u tohto obžalovaného nedošlo k prijatiu vyhlásenia o vine, pretože tento obžalovaný popieral spáchanie skutku. Prokurátor poukázal na to, že okresný súd však dospel k záveru, že ak konanie jedného z viacerých obžalovaných napĺňa rovnakou mierou znaky rovnakej skutkovej podstaty použitej pri ostatných obžalovaných, je potrebné v jeho prípade aplikovať rovnakú právnu kvalifikáciu. S týmto názorom okresného súdu prokurátor nesúhlasí, nakoľko právna kvalifikácia skutkov podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s použitím § 138 písm. e/ Tr. zák. prichádzala do úvahy u všetkých obžalovaných rovnako, avšak u šiestich obžalovaných je tu prekážka zmeny právnej kvalifikácie z dôvodu ustanovenia § 257 ods. 5 Tr. por., no táto prekážka zmeny právnej kvalifikácie u obžalovaného ml. H. nie je. D. ďalej citoval právne vety stanoviska trestného kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 12.12.2011, sp.zn.Tpj/78/2011. Prokurátor má za to, že v súlade s citovaným stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je potrebné kvalifikovať konanie obžalovaného ml. N. H. ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s použitím § 138 písm. e/ Tr. zák. v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. Prokurátor z uvedených dôvodov považuje napadnutý rozsudok za nezákonný vo výroku o vine u obžalovaného ml. N. H., pretože okresný súd vec nesprávne právne posúdil. Od právnej kvalifikácie skutku uvedenej vo výroku o vine, sa odvíja aj výška trestu, preto trest uložený okresným súdom považuje prokurátor za neprimerane mierny. Prokurátor z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, d/, e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine a treste u obžalovaného ml. N. H., a aby v zmysle § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný ml. N. H. prostredníctvom svojej obhajkyne. Vo svojom vyjadrení uviedol, že so znením odvolania prokurátora nesúhlasí. Má za to, že okresný súd postupoval správne, keď nevyhovel návrhu prokurátora o zmene kvalifikácie, a toto svoje rozhodnutie logicky a dostatočne zdôvodnil v odôvodnení napadnutého rozsudku, teda že ak konanie jedného z viacerých obžalovaných (obžalovaný ml. N. H.) napĺňa rovnakou mierou znaky rovnakej skutkovej podstaty použitej pri ostatných obžalovaných, je potrebné v jeho prípade aplikovať rovnakú právnu kvalifikáciu. Podľa názoru obžalovaného ml. N. H. okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a vychádzal zo správneho právneho posúdenia veci. Postup prokurátora považuje za účelový, nakoľko prokurátor nenavrhol zmenu právnej kvalifikácie už skôr, ale až tesne pred skončením dokazovania, t.j. na poslednom uskutočnenom pojednávaní. Výsledok trestného konania, v rámci ktorého by súd aplikoval kvalifikovanú skutkovú podstatu podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s použitím § 138 písm. e/ Tr. zák., len jedinému spolupáchateľovi- obžalovanému ml. N. H., by bol voči nemu neprimerane prísny a v rozpore so zásadou spravodlivosti trestného konania. Obžalovaný ml. N. H. z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v plnom rozsahu potvrdil.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu prokurátor krajskej prokuratúry navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/, e/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok pre nesprávnosť výroku o vine a treste u obžalovaného ml. N. H., a aby v zmysle § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný ml. N. H. a jeho obhajkyňa na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhli, aby odvolací súd odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 24. januára 2017, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., vykonal vo veci verejné zasadnutie dňa 22. marca 2017. Na verejnom zasadnutí odvolací súd postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť prokurátorom napadnutých výrokov o vine a o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, z odvolania prokurátora vyplýva, že odvolanie neobsahuje žiadne námietky voči postupu okresného súdu, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal kontradiktórnym spôsobom všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd vinu obžalovaného ml. N. H. správne oprel o výpovede spoluobžalovaných ml. G. A., C. F. a ml. N. R., z ktorých vyplýva aktívna účasť na skutku obžalovaného ml. N. H. v rozsahu napĺňajúcom znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci spolupáchatelstvom podľa § 20, § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. Okresný súd rovnako správne hodnotil, že verzia obžalovaného ml. N. H. o tom, že sa so skupinou ostatných spoluobžalovaných rozišiel ešte predtým, ako sa rozhodli vlámať do predajne potravín, a ďalej išiel vlastnou cestou, nie je s výnimkou výpovede obžalovaného ml. N. L. podporená žiadnymi z ostatných vykonaných dôkazov. Odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania, a to spôsobom, ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi stotožňuje.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu okresný súd nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného ml. N. H. ako prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci spolupáchatelstvom podľa § 20, § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., pričom svoje závery v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež podrobne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Odvolací súd dospel preto nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako okresný súd. V tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, preto odvolacie námietky prokurátora uvedené v jeho odvolaní vo vzťahu k právnomu posúdeniu jeho konania, nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich. V podrobnostiach odvolací súd poukazuje na podrobné a vecne správne odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnomu posúdeniu konania obžalovaného ml. N. H., s ktorými sa stotožnil.

Krajský súd rovnako ako okresný súd má za to, že iný záver by viedol k zjavnej nespravodlivosti, ak by konanie obžalovaného ml. N. H. ako jedného z viacerých obžalovaných bolo prísnejšie právne kvalifikované najmä za situácie, že konanie obžalovaného ml. N. H. napĺňa rovnakou mierou znaky rovnakej skutkovej podstaty použitej pri ostatných obžalovaných (ml. N. L., ml. G. A., ml. H. A., ml. W. L., ml. N. R. a C. F.).

Nad rámec úvah okresného súdu krajský súd dodáva, že pri vzniknutom napätí medzi požiadavkou právnej istoty a spravodlivosťou je uvedené napätie možné riešiť tzv. A. formulou. V danom prípade aj prostredníctvom uvedenej právnej formuly je potrebné povýšiť princíp spravodlivosti nad princíp právnej istoty.

Okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu dôsledne prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na účel trestu v zmysle §

34 ods. 1 Tr. zák. Odvolací súd považuje za potrebné vysloviť názor, podľa ktorého na okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Tr. zák. nie je možné prihliadať mechanicky, ale v kontexte prejednávaneho prípadu je potrebné priradiť im rozumný význam pre potreby naplnenia účelu trestu. Okresný súd pri ukladaní trestu postupoval v súlade s ustanoveniami § 34 ods. 4 Tr. zák.

Okresný súd pri určovaní druhu a výmery trestu správne zistil u obžalovaného mladistvého poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j/ Tr. zák., že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život a na druhej strane správne zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., že obžalovaný mladistvý spáchal viac trestných činov. Okresný súd správne postupoval, keď pri vyrovnanom počte poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. vychádzal pri určovaní druhu a výmery trestu obžalovanému ml. N. H. z trestnej sadzby trestného činu podľa § 245 ods. 2 Tr. zák., ako trestného činu v zmysle § 41 ods. 1 Tr. zák. najprísnejšie trestného (§ 245 ods. 2 Tr. zák. ustanovuje dolnú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov a hornú hranicu vo výmere 3 roky).

Odvolací súd v tejto súvislosti považuje za potrebné zdôrazniť, že v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. ukladaný trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívna zložka trestu) a vytvorí podmienky na jeho výchovu (výchovná zložka trestu). Vychádzajúc z princípov humánosti pri ukladaní trestu z uvedeného vyplýva a súdna prax v tomto smere aj fakticky postupuje, že pri ukladaní trestov páchatelom v zásade u prvotrestaných osôb vystupuje do popredia výchovná zložka trestu pred represívnou. V prípade recidívy trestnej činnosti páchatela je však už nevyhnutné podstatne obozretnejšie pristupovať k posudzovaniu zabezpečenia výchovnej zložky trestu vo vzťahu k páchatelovi, keďže zistená recidíva logicky v zásade nasvedčuje o neúčte páchatela k záujmom chráneným Trestným zákonom a k tomu, že predchádzajúce tresty nevedli k prevýchove páchatela, teda k prijatiu skutočného predsavzatia páchatela viesť riadny život.

Odvolací súd dospel k záveru, že trest uložený okresným súdom obžalovanému ml. N. H. zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladenie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Tr. zák., § 97 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., § 117 ods. 1 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, zistené poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Z uvedených dôvodov sa odvolací súd nestotožnil s názorom prokurátora uvedeného v jeho odvolaní, podľa ktorého by mal byť trest, uložený okresným súdom obžalovanému ml. Dominikovi H., neprimeraný.

Z hľadiska doteraz uvedených dôvodov je zrejmé, že odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky prokurátora za opodstatnené, nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výrokoch o vine a o treste v neprospech obžalovaného ml. N. H. na podklade ním podaného odvolania a preto odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.